

БРАТЯ ГРИМ

ЙОРИНДА И ЙОРИНГЕЛ

Превод от немски: Димитър Стоевски, —

chitanka.info

Имало някога в една голяма и гъста гора стар дворец. В двореца живеела само една старица, която била най-голямата магьосница. През деня се превръщала в кокошка или в сова, а през нощта отново придобивала човешкия си образ. Тя умеела да примамва всякакви животни и птици, убивала ги и ги изяждала. Всеки, който се приближел на сто стъпки от двореца, оставал като закован на мястото си и не можел да помръдне, докато тя не вдигнела заклинанието от него. А ако в този омагьосан кръг попаднела невинна девойка, старицата я превръщала в птица, затваряла я в клетка и занасяла клетката в една от залите в двореца. Така тя събрала седем хиляди клетки с разни чудновати птици.

По същото време живеела една девойка на име Йоринда, която била най-прекрасното създание на света. Тя имала годеник — красивия момък Йорингел — и двамата били много щастливи, защото сватбата им щяла да бъде съвсем скоро.

Веднъж те отишли да се разходят в гората.

— Внимавай — казал Йорингел на своята любима — да не приближиш до двореца!

Неусетно, както вървели, Йоринда и Йорингел се загубили в гората. Слънцето вече залязвало, а те не знаели как да стигнат до дома. Изведнъж Йорингел видял стените на двореца и сърцето му се свило от страх. А Йоринда запяла:

*Като славей с тъжен глас
за неизбежната си гибел пея аз!
Чик-чик, чик-чик!*

Йорингел погледнал Йоринда и видял, че се е превърнала в славей, а той самият останал като закован на мястото си, без да може да се помръдне.

Щом слънцето залязло, се появила злата магьосница. Очите ѝ били червени, носът ѝ висял като кука над брадичката, тялото ѝ било слабо и жилесто, а ръцете ѝ имали дълги хищни пръсти.

Тя промърморила нещо под нос, грабнала славея и го занесла в двореца. После се върнала и вдигнала заклинанието от Йорингел. Той

паднал пред нея на колене и започнал да ѝ се моли да му върне любимата Йоринда.

— Йоринда никога повече няма да те види — отговорила магьосницата и си отишла.

Дълго плакал Йорингел, плакал и тъгувал, ала всичко било напразно. Накрая той попаднал в едно село, където дълго време пасъл овце. Често бродел около двореца, но никога не се осмелявал да го приближи. Една нощ му се присънило, че е намерил червено цвете, а в тичинките му имало голям и красив бисер. Той откъснал цветето и тръгнал към двореца. Каквото и да докоснел с цветето, то веднага се освобождавало от магията. Присънило му се още, че е намерил Йоринда благодарение на прекрасното цвете.

Щом се събудил, Йорингел започнал да търси из полето такова цвете. Дълго търсил и накрая го намерил. В тичинките му блестяла като бисер голяма капка роса. Тогава той се отправил към двореца и стигнал до самата врата, без никой да го спре. Докоснал вратата с цветето и тя веднага се отворила. Влязъл вътре и чул гласове на птици. Продължил нататък и стигнал до една огромна зала, а в нея старата магьосница хранела птиците в седемте хиляди клетки. Като видяла Йорингел, тя страшно се разгневила, но не могла и крачка да направи към него. А той вървял край клетките и търсел славея, в който злата старица била превърнала Йоринда. Изведнъж забелязал, че старицата тайно взела една от клетките и се опитала да я изнесе от залата. Бързо се спуснал след нея, докоснал магьосницата и клетката с цветето; в същия миг тя загубила магьосническата си сила. И пред него застанала Йоринда. Тя се хвърлила на врата му и заплакала от радост. После Йорингел освободил от магията всички девойки и се върнал у дома си с Йоринда, където двамата живели щастливо дълги, дълги години.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.